

HGGunnink, gehouden te Emmen, 28.06.2020

Votum + zegengroet

Psalm 130:1,2

Tien Woorden

Psalm 119:31,32,33

Gebed

Psalm 32:1,2,3

Titus 2:11 – 3:8a

Psalm 32:4,5

Tekst ZONDAG 23

Bediening van het Woord

Gezang 11

Gebed

Psalm 130:3,4 (ook mogelijk melodie Lied 20, 'Laat ons nu vrolijk zingen')

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Ik weet niet of de kinderen dat versje nog leren: het is een wonder bóven wonder. En dan gaat het over beren die smeren konden, en over koeien die bootje roeien. En nog over veel andere dingen.

En het kan vreemd klinken dat ik vanmorgen met zo'n versje begin. Maar als je later ooit nog een keer hoort of zegt: "het is een wonder bóven wonder", dan kun je ook gaan denken aan iets wat nog veel belangrijker is.

Want het is een wonder bóven wonder dat er voor kinderen en dat er voor grote mensen die op de Heere, Jezus Christus, vertrouwen, dat er voor hen, in plaats van terecht de eeuwige toorn en straf, een echt hartelijke, goede verhouding met God is.

Dát is een wónder!

Dat is écht een wonder bóven wonder!

Geweldig, bijna ongelooflijk.

En dat is ZONDAG 23.

Daarover wil ik u, broeders en zusters, hier en in de verstrooiing, daarover wil ik u het Woord van de HEERE laten horen onder het thema:

God verklaart rechtvaardig elke goddeloze die op Jezus Christus vertrouwt

Alsof je

- 1) nóóit opstandig was tegen God**
- 2) áltijd helemaal gehoorzaam was aan God**
- 3) vólledig heilig spoorde met God**

1) Dus God verklaart rechtvaardig élke goddeloze die op Jezus Christus vertrouwt, alsof je, in de eerste plaats, nooit opstandig was tegen God.

Het is, broeders en zusters, een heel sterke vraag, die Vraag waar ZONDAG 23 mee begint.

‘Wat heb je er nou aan?’

Dat is een heel sterke vraag wanneer je in die 16e eeuw leeft. En je van een heleboel dingen niet zo zeker bent. En al helemaal niet van je leven.

Er was oorlog, er waren ziekten met weinig medicijnen en er waren geen ziekenhuizen met intensive care.

D'r was honger, d'r was vervolging.

Kijk en dan ..., ‘wat heb je eraan?’

Wat schiet je er nou mee op?

Want als je er hélemaal níks aan hebt, hou dan op met al dat gereformeerd zijn en ga terug naar de leer van de roomse kerk. Dan ben je af van die vervolging, dan heb je geen gedoe.

Maar net zo goed is het vandaag, hier in Nederland, over heel de wereld, in Indonesië, waar dan ook maar, een stérke Vraag: ‘wat word je er nou beter van, als je dit allemaal gelooft?’

Of denkt u ook wel eens: “je hebt er eigenlijk ook niet zoveel aan”.

Of misschien wel: "je hebt er helemaal niks aan. Want God behandelt mij net zo als die ander die helemaal niet van Christus wil weten".

Dan kom je als gelovige bij de dokter en die zegt je: “dat ziet er niet zo best uit, dat komt niet goed”.

En de moslim of de ongelovige buurvrouw: blákend van gezondheid.

Ja, dan kan die vraag op je afkomen: “wat schiet ik d'r nou mee op?”

In de afgelopen tijd hebt u gehoord de ZONDAGEN 8 tot en met 22. En het waren cónstant door geweldige belóften. Van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Wat een tróuw van de drie-enige God.

Wat een líefde.

Wat een verbóndenheid.

Ja, dat wás, en dat ís: een wonder bóven een wonder.

En als je daar even naar terugkijkt, naar al die ZONDAGEN, vanaf ZONDAG 8, heeft dat u, heeft dat jou, nou ook écht wat gedáán?

Had dat telkens weer heel direct met jouw, met uw leven te maken?

En verandert het je, als je belijdt: geloven in de drie-enige God dat betekent echt álles voor mij!

Want via dat geloven word je rechtvaardig verklaard.

En goed luisteren: niet óm dat geloof, maar vía dat geloof.

Dan word je rechtvaardig. En dan moet je even denken aan zoals het gaat in de rechtszaal. De rechter doet uitspraak.

En dan zegt hij niet alleen: "u bent vrij". Want vrij dat kan ook nog zijn, vanwege gebrek aan bewijs. Dat kan ook nog zijn vanwege, fouten in de procedure.

Nee, hij zegt: "u bent vrij, u hebt geen éneke schuld. Ik zie u als een vólledig gezagsgetrouw en gehoorzaam persoon."

Dát is rechtvaardig zijn.

En zo mag je leven met God. Al op deze áárde en zelfs in de ééuwigheid.

En dat is voor die rechtvaardige, voor die rechtvaardig verkláárde, want het is een uitspraak van God, dat is de tróóst van ZONDAG 1.

Dat is de zékerheid die door de héle Catechismus loopt.

Dat is de zékerheid van het Woord van God.

In deze ZONDAG, broeders en zusters, gaat het over zégen. Zégen voor het volk van de HEERE, dat op Jezus Christus vertrouwt.

En dan is zegen altijd wat anders dan succes.

Je kunt gezegend zijn, terwijl je helemaal geen succes hebt.

En je kunt succes hebben, terwijl je helemaal niet gezegend wordt.

Zégen, want je moet altijd terug naar het allereerste begin.

Je moet altijd terug naar de schepping.

Wat was dát mooi!

Wat was dat práchtig! Die méns! Dat schepsel mens!

Zo gewéldig geschapen!

Zo'n geweldige ópdracht!

En álles was er om dat goed te hebben, en goed te doen.

Maar de mens heeft het volledig verruïneerd en daarom is er geen gelóóf zonder kennis van genáde.

Want 'genade' dat is dat je het níet verdient. Maar dat je tóch het gróóste cadeau krijgt wat bestaat.

Misschien weten de kinderen dat ook wel. Dat je stout geweest bent. En dat moeder boos is. Maar het is heel warm. En dat ze dan zegt: ja, het kan eigenlijk niet, maar je krijgt toch een ijsje.

Ja, we gaan een ijsje halen, want het is zo warm.

Heb je dat verdiend?

Nee, want je was brutaal. Je hebt het helemaal niet verdiend. Maar je krijgt het wel.

Daar gingen Titus 2 en 3 over.

Over Gods genáde voor mensen.

Nee, níet verdiend. Zo van: 'ja, wij zijn bekeerd ...'

Die mensen onder wie Titus aan het werk was. 'Wij zijn bekeerd tot God en nu doen wij de goede dingen, nou dan verdienen wij ...'

Niks, niks, nee géén verdienste!

Genáde voor mensen. En ook voor mensen die, zelfs wanneer ze hun leven lang God liefhebben, en hoe vaak komen we die niet tegen.

Misschien zijn hier ook de mensen van boven de zoveel jaar, hun hele leven lang áltijd naar de kerk geweest, áltijd gebeden, áltijd gezongen, en toch...

Ze moeten erkennen van mijzélf, ik 'van natúre' zoals dat ook heet, als God níet met mij bezig is, dan ben ik ongehoorzaam, dan ga ik tegen God in.

Dan heb ik geen belang bij het lopen op Gods weg.

Dan hoef ik niks met God.

Dan loop ik liever het moeras in, in plaats van op de weg te blijven lopen.

Dan is het met mij níks.

Ja, dat is nog te weinig gezegd, dan ben ik opstándig.

Áltijd weer: tégen God in.

Ga maar even bij jezelf na. Wij zijn allemaal mensen met onze verslavingen.

Nee, niet dat we allemaal aan de drugs zijn, of aan de drank, of weet ik veel.

Maar we hebben allemaal onze boezemzonde.

Waar ik élke dag tegenaan loop.

En dat heeft de één hiermee en de ander daarmee. Er zit ín mij, het komt er lang niet altijd uit, maar ín mij zit een verdórven manier van leven.

Vanuit mijzelf ben ik uit op haat, op afgunst, op jaloersheid.

En hoe eerlijk vroom en liefhebbend wij ook gemaakt worden, dat zit in ons hart.

En soms is daar helemaal niks van te merken.

Maar soms is er een beetje van te merken.

Soms zelfs een heleboel. Wanneer het er echt uitkomt.

Zo leert ons dat Woord van God: er is geen méns die van zichzélf iets goeds doet.

En het geweten, dat woord komt uit de Catechismus, het geweten zegt hiervan: inderdaad, ik kan niet anders, ik móet dat toegeven.

Het geweten, dat is altijd moeilijk uit te leggen, maar dat is dat 'bonk, bonk, bonk ...' van je hart als je stout geweest bent en je weet dat héél goed. Je loopt gauw de garage in, want mama mag je niet zien, maar ondertussen 'bonk, bonk, bonk ...'

Dat is je geweten.

En dat zegt eigenlijk tegen je: jij weet het wel! Jij weet het wel.

Je hebt het niet goed gedaan.

Het geweten! Het geweten van de Catechismus, dat baseert zich niet op gevóel. Want ik kan de meest sléchte dingen doen met een géod gevoel.

Nee, het geweten waar het hier over gaat, dat baseert zich op het Wóórd.

We weten allemaal, ons gevoel is bedrieglijk.

Dat kan zo verschillend zijn, zoals we de dingen voelen.
Je kunt er blij van worden, terwijl de HEERE zegt: 'er klopt niks van'.

Het Wóórd dát is betrouwbaar.
Dat kunnen de kinderen ook allemaal leren, dat rijmpje.
*Het Woord van God geopenbaard
is altijd het vertrouwen waard!*

Mijn geweten dat zegt mij, dat ik tegen álle geboden van God zwáár heb gezondigd.
En we hebben ze net weer gehoord.
En wij zijn zo slecht dat wij niet eens in staat zijn om dat bij elk gebod ook als het voorgelezen wordt, ook meteen even na te gaan.

Maar als je er de tijd voor krijgt, en u komt hopelijk straks vanaf ZONDAG 34 daar weer aan toe, dan ga je die wet bij langs. En dan bij élke preek over die geboden, dan moet je het erkennen:
Inderdaad, ik heb ook dit gebod overtreden en dit verbod net zo goed.

Maar, en dan komen we terug bij dat begin, het is een wonder bóven wonder.
Terwijl wij eigenlijk de meest zware straf verdienen is er de genáde.
De genade van God.

Jezus Christus, 'ere zij God', heeft voor al mijn overtredingen voldaan!

Sommige mensen zeggen dat wel eens bij het ouder worden: hoe ouder ik word, hoe meer ik in de evangeliën lees, dan kom ik telkens weer de Heere Jezus tegen.
En wat heb ik dat nodig.
Hij in mijn plaats.
En dan word ik ook telkens weer verwonderd en dankbaar en blij, want hoe kán het!?
Ja, dat is de genade van God.
Gerechvaardigd, door het geloof.
Vrijgesproken van schuld en dus ook van straf.
Alle toorn, álle toorn over Hem heen.

En dan krijg ik: alles is weg wat niet deugt!
Het is helemaal goed!
Alles is goed!

Dat cadeau, dat wordt niet alleen beleden in ZONDAG 23, maar als het goed is, dat cadeau belijden wij, belijdt u in ZONDAG 23.

En hoe wonderlijk dat ook klinkt, en als er één ding waar de duivel altijd weer mee bezig is, dan is het om op dit punt je aan het twijfelen te brengen.

Ja maar, jij??

Jezus Christus, voor jou??

En je weet nu al dat het morgen weer mis is.

En dan toch ...??

Dat cadeau wordt via het vertrouwen op Jezus Christus en Zijn lijden gegeven. Dan wordt het helemaal goed.

En dan is het zo wonderlijk, dat daarnaast komt, dat 'wij geen van die geboden gehouden hebben.'

Ook dat moeten wij alle eerlijkheid weer erkennen.

En dat vliegt ons niet aan.

Maar dat zijn de dingen die de HEERE van ons wil hóren.

Eén van de dingen die vaders en moeders te doen hebben, dat is hun kinderen opvoeden. En bij de opvoeding hoort ook dat ze aan de kinderen gaan uitleggen wat dat nou betekent.

Dat het betekent: 'ja, je was stout. Maar dat is niet alleen maar dat wij dat vervelend vinden. Een stout kind dat heeft óók alles te maken met de Heere God.'

Uiteindelijk is het ergste dat je als kind, maar voor grote mensen is dat precies hetzelfde, uiteindelijk is het ergste dat de HEERE het erg vindt.

En dat de Héére zegt: nee.

Kijk en dán mogen ouders daar nóóit bij stil blijven staan en dan zeggen: Kijk, nu heb je tenminste goed gehoord hoe verkeerd jij was.

En dat er allemaal niks van deugde.

Ga maar weg!

Nee, dan moeten ouders óók doorgaan naar dat vervolg: de volkomen voldoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus, die wordt de gelovige toegerekend!

Je kunt dan zo práchtig terug kijken. Want aan het begín staat wat er allemaal bij ons niet deugt. Maar in díe zin staat wat er allemaal door de Heere, Jezus Christus, goed gedaan is vóór ons en in ónze plaats.

Zijn vólkomen voldoening.

Hij heeft álle straf gedragen.

Dat kan soms bij ons zo moeilijk binnenkomen dat het werkelijk, wat er dan ook gebeurt, en wat wij dan ook doen, dat er géén straf gegeven wordt. Omdat die straf gedragen is. En omdat God zó rechtvaardig is, Hij zal nóóit twee keer straffen voor hetzelfde.

Misschien kent u dat zinnetje wel vanuit het Nederlandse recht: 'ne bis in idem.'

Da's Latijn, dat mag u meteen weer vergeten. Dat betekent: 'geen twee keer voor hetzelfde'.

Als er al een keer gestraft is, dan houdt het daarna op.
Niet weer!

De volkómen voldoening van onze Heere, Jezus Christus.
En dan denken wij aan vier Evangeliën. Met al die hoofdstukken over dat diepe, diepere, diepste lijden en sterven van onze Heiland. Waarvan wij ook maar zó weinig begrijpen, als de toorn van God over Hem heen gaat. En dat had Hij niet verdiend. Maar wij wel.
De volkomen voldoening.

Maar ook de gerechtigheid. Dat is altijd een wat lastig woord. Maar de gerechtigheid dat betekent eigenlijk heel gewoon: de gehoorzaamheid.
Christus, Die vanaf het állereerste begin van Zijn leven hélemaal gehoorzaam was.

De Heere Jezus, toen Hij een Kindje was, heeft nooit een grote mond gehad tegen Zijn moeder, tegen Zijn moeder Maria.
En toen Hij een Jongen was heeft Hij áltijd geluisterd. Behálve als Zijn moeder iets tegen Hem zei wat God niet wilde. Dan mocht Hij níet luisteren.
En als Jongere en als Man: een volmaakte gehoorzaamheid. Die wij ons niet kunnen voorstellen.
Want op deze aarde is geen mens die dat heeft. En er is niemand bij wie je dat kunt zien: áltijd gehoorzaam.

Kijk, en dan zit dat altijd gehoorzaam niet zozeer in: ja, maar, ik heb nog nooit iets verschrikkelijk verkeerd gedaan.
Ik heb nog nooit iemand vermoord.

Nee, best. Maar daar is die Catechismus dan weer zo goed. Want die legt dan uit: maar had jij áltijd, élke dag, ook die ander lief??

Ja, en dan gaan wij allemaal weer zwaar de mist in. Want dat kunnen wij niet.
En de Heere Jezus heeft áltijd, élke dag de ander liefgehad.
En dat is dan nog niet eens, om zo te zeggen, het belangrijkste.
Maar Hij had élke dag, áltijd, Zijn Vader in de hémel lief.

Ja, dat is het alleruiterste waar Hij aan toe komt.
En Hij kán dat en Hij dóet dat in ónze plaats.

Dan heb je te maken met wat Luther zei: die wónderlijke ruil.
Alles wat bij mij niet deugt, dat neemt Hij op Zich. En daarvoor lijdt Hij en sterft Hij.
Alles wat bij Hem goed is, dat krijg ik toegerekend.
Dat krijg ik allemaal.
Al Zijn volmaaktheid.

En dat gaat zelfs zover, de heiligheid van Christus.
Helemaal toegewijd aan God.

Ja, een gelovige, een rechtvaardige, wil graag aan God zijn toegewijd. Die wil graag zeggen: God is mij alles!
 En dat meent hij dan serieus. Want de Heilige Geest werkt die serieusheid in hem en haar.
 Maar zij en hij komen er elke dag achter: het is wéér níet gelukt.
 Zo zijn wij.

Maar de heiligheid van Christus, in álles toegewijd aan de Heere God, tot op het uiterste van het kruis. En het wordt óns die geloven toegerekend, alsof wij nooit zonde hadden gedaan.
 Altijd helemaal gehoorzaam aan God.

3) En het laatste: **het volledig heilig met God sporen.**

God ziet u, broeders en zusters, als u in die Heere, Jezus Christus, gelooft, dan ziet God u niet, zoals u zelf bent.
 Want van onszelf zijn wij, om zo te zeggen, zo smérig als wat.
 Maar in het schijnwerperlicht van de Heere Christus ziet God ons als volkomen schoon.
 Heilig.

ZONDAG 23, dat is de ZONDAG van de genade van God.
 En 'genade' is een woord wat in de kerk héél vaak aan de orde is. Maar je mag er nooit aan gewend raken. Want het is en het blijft een wonder bóven wonder dat God zó genadig is.
 D'r is niks natuurlijks aan.
 D'r is niks van, ja logisch, nogal wiedades.
 Nee.

Doordenkend over ZONDAG 23, en ik heb maar een gedeelte van die zondag behandeld, er zit nog veel en veel meer in, het gaat over het wonder van God.
 Dankzij Jezus Christus.
 Door Zijn Geest.
 Ook voor jou en u en mij.

Wijs dat wonder niet af!
 Laat je niet door satan aanpraten dat het eigenlijk niet kan.
 Want wie ben je?
 Laat je dat nooit aanpraten. Want 1 Johannes 2: wij hebben een voorspraak in de hemel, Jezus Christus de rechtvaardige.
 En als je zondigt, kom tot Hem!

Ga er ook niet nonchalant mee om. 'Nou ja, ach, wat maakt het allemaal uit?'
 Als je níet reageert op die héérlijke wónderlijke genade. Dan zul je zelf het pak van je zonden moeten dragen.

Geloof! En wordt rechtvaardig verklaard.

En dat is dus, en dat vind ik een belangrijk punt, want bij catechisaties die ik vroeger gaf, was het vaak dat kinderen dat toch niet te pakken hadden.
En dat is dus niet alleen: géén stráf. Maar dat is ook: alles is góed.

Kijk, dat is thuis ook al zo. Als één van de kinderen dwars is. En die zou eigenlijk straf moeten hebben. Maar hij krijgt die straf niet.

Ga maar weg.

Nou ja, dat is eigenlijk geen straf.

Maar dan is het nog niet weer goed.

Het is pas goed als moeder zegt: kom maar hier, kom maar bij mij op schoot. Ik zal je even knuffelen.

Dan is het helemaal goed.

Kijk die twee dingen! Dat is het rechtvaardig verklaard zijn.

God zegt: je wordt niet meer gestraft. Want Jezus Christus heeft die straf gedragen.

Én: alles is goed. Want Jezus Christus heeft ook alles goed gemaakt. En door Zijn Geest zul je dat mogen belijden.

ZONDAG 23, voor kinderen en voor grote mensen. Het is een wonder bóven wonder.

Ere zij God!

AMEN